

ಬೆಳಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆ' ಎಂದರು.

ನಾಗರಾಜ ಆರ್ಯಕ ವೃದ್ಧ. ಆದರೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ. ಮಗನ ಸಾವಿನಿಂದ ಜರ್ಜರಿತನಾಗಿದ್ದ. ಸರ್ಪದ ಹೆಡೆಯಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತನಾಗಿದ್ದ ಕನಕ ಓಲದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಆರ್ಯಕ ಇದುವರೆಗಿನ ನಾರದ ಹಾಗೂ ಮಾತಲಿಯರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಹೇಳಿದ: 'ಅಂದರೆ ಇವರು ನನ್ನ ಮಗ ಚಿಕ್ಕರನ ಮಗ, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಗಲ್ಲ ಸವರಿಕೊಂಡ. 'ಹೌದು' ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ ಮಾತಲಿ.

'ಮಾತಲಿ ಮಹಾಶಯರೇ, ತಾವು ನಮ್ಮ ಈ ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಖತಃ ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೀಗ ಆ ಅದೃಷ್ಟ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಒದಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯದೇವನ ಸಾರಥಿ ಅರುಣನಂತೆಯೇ ನೀವು ದೇವೇಂದ್ರನ ರಥದ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ತುಂಬಾ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆ ಅರುಣನಿಗಿಂತ ತಾವು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕೈ ಮಿಗಿಲು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟೆ. ತಮ್ಮ ಸಾರಥ್ಯದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ರಾಜಾಣ್ಣರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು; ತಮ್ಮ ಸಾರಥ್ಯದಿಂದ ಪಾರ್ಥನು ನಿವಾತಕವಚರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ್ದು. ಈ ವಿಚಾರಗಳೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ಆದರೆ...'

'ಆದರೇ.. ಏನು ಆರ್ಯಕ?' ನಾರದರು ಕೇಳಿದರು.

'ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದೇನಲ್ಲ ದೇವರ್ಷಿಗಳೇ... ನಮಗೂ ವೈನತೇಯ ಕುಲದವರಿಗೂ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದ್ವೇಷ, ಹಗೆತನ. ನಾವು ನಾಗವಂತೀಯರು ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ವೈನತೇಯರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೈನತೇಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ನಮ್ಮ ಸುಮುಖನ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕರ ಗರುಡನ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಚಿಕ್ಕರನನ್ನು ತಿಂದು ಮರಳಿ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಆ ಗರುಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಗೊತ್ತಾ? 'ಇನ್ನು ಒಂದು ಮಾಸದ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ಚಿಕ್ಕರನ ಮಗ ಸುಮುಖ ನನ್ನ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಗರುಡ ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಡೆಸುವವನೇ. ಸುಮುಖ ಇನ್ನು ಅಲ್ಪ ಕಾಲಮಾತ್ರ ಬದುಕುವವ. ಮಾತಲಿಯ ಮಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ಕತ್ತಲು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತಲಿಯೊಡನೆ ನೆಂಟಿಸ್ಸನ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ನನಗಿದೆಯಾದರೂ ಯಾಕೋ ಮನಸ್ಸು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದೆ ನಾರದರೇ' ಎಂದು ಆರ್ಯಕ.

ಮಾತಲಿಗೆ ಆರ್ಯಕನ ಆತಂಕ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆತ ನಾರದರತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ. ನಂತರ ಆರ್ಯಕನತ್ತ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದ: 'ನಿಮ್ಮ ತಳಮುಳ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಯಾಗಿದೆ. ಸುಮುಖನೇ ನನ್ನ

ಅಳಿಯನಾಗಬೇಕು. ಗುಣಶೀಲೆಗೆ ಈತನೇ ಸೂಕ್ತ ವರ. ಅಲ್ಲದೆ, ನೀವು ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವುದು ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಿತ್ರನಾದ ಮಾತಲಿಯ ಜೊತೆ. ದೊಡ್ಡವರ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ, ದೊಡ್ಡವರ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಎಂಥಾ ವಿಪುಲವೂ ಆ ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕ ದೂರ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಇಂದ್ರ ಈ ವಿಪುಲತನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಆತ ಅತಿ ಶಕ್ತ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಮಗನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಡಲು ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿ. ಜೊತೆಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾವೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡೋಣ. ದೇವರಾಜನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸೋಣ. ಮುಂದೆ ಆತ ಹೇಳದಂತೆ ಮಾಡೋಣ'.

ನಾರದರೂ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು: 'ಆರ್ಯಕಾ... ಈ ಮಾತಲಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಗಂಡನಾಗುವವ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ಸುಮುಖ ಎಂದು ವಿಧಿಲಿಖಿತವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಆದೀತೇ? ವಿಧಿ ಬರೆದಂತೆ ಆಗಲಿ'.

'ಆದರೂ ಹಗಲು ಕಂಡ ಬಾವಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಬೀಳುವುದೇ ನಾರದರೇ?' ಅಂದ ಆರ್ಯಕ.

'ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಿದೆ ಆರ್ಯಕಾ? ವಿಧಿಚಿತ್ತದಂತೆ ನಡೆಯುವವರು ನಾವು. ಮಾತಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಬರುವುದು, ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವರನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಾರದರೇ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವುದು, ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಆ ವಿಧಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ಹೇಳು. ನನಗಾದರೂ ಈ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧ ಕೂಡಿಸುವ ಉಸಾಬರಿ ಏಕೆ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹೇಳಿಕೇಳಿ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ' ಎಂದು ನಾರದರು ದಾಳ ಉರುಳಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಆರ್ಯಕ ಒಪ್ಪಿದ. ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಅರುಹಿ, 'ಈ ಮಹನೀಯರ ಸಂಗಡ ನಾನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಸುಮುಖ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದ.

'ಆಯಿತು ಅಜ್ಜಾ... ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ' ಎಂದ ಸುಮುಖ.

ನಾರದ, ಮಾತಲಿಯೊಡನೆ ಆರ್ಯಕ ಹೊರಟ. ಮೂವರೂ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಬಂದರು.

ದೇವರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಉಪೇಂದ್ರನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ನಾರದ ಮತ್ತು ಮಾತಲಿಯೊಡನೆ ಬಂದ ಇನ್ನೋರ್ವ ಯಾರು ಎಂಬುದು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುವವನು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ ನಾರದರು, ಗುಣಶೀಲೆಯ ವಿವಾಹದ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ತಾವು ಹಾಗೂ ಮಾತಲಿ ನಡೆಸಿದ ವರಾನ್ವೇಷಣೆಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ಸುಮುಖನಿಗೆ ಗರುಡನಿಂದ ಒದಗಬಹುದಾದ ಜೀವಹಾನಿಯನ್ನು

ತಪ್ಪಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ನಾರದರು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಮಹಾವಿಷ್ಣು, ದೇವೇಂದ್ರನತ್ತ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ: 'ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಸುಲಭ. ಇಂದ್ರಾ, ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟೆ. ಈ ಆರ್ಯಕನ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕೊಡು. ಅದನ್ನೇಂಟಿದ ಆತ ಅಮರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಗರುಡನಿಂದ ಅವನ ಜೀವಹರಣವಾಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ'.

ಗರುಡನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಹೆದರಿದ. ಸುಮುಖನಿಗೆ ಅಮೃತ ಕೊಡಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದ.

'ನೀನೇ ಆ ಸುಮುಖನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಡು' ಎಂದು ದೇವೇಂದ್ರ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

'ನೀನು ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ. ನಿನ್ನನ್ನು ತ್ರಿಲೋಕೇಶ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾರಿಗಿದೆ ಹೇಳು. ಅಮೃತವಾದರೋ ನಿನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನೇ ಸುಮುಖನಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡು' ಎಂದ ಮಹಾವಿಷ್ಣು.

ಆದರೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಕೊಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದ ಇಂದ್ರ ಅಳಿದೂ ಸುರಿದು ಸುಮುಖನಿಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದ. ಮಾತಲಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಯಕರು ಹರ್ಷಿತರಾದರು. ದೇವೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಟರು. ನಾರದರು ದೇವಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರು.

ತನ್ನ ಆಹಾರವಾಗಬೇಕಿದ್ದ ಆರ್ಯಕನ ಮೊಮ್ಮಗ ಸುಮುಖನಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ದೊರೆತ ವಿಷಯ ಗರುಡನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರನಾದ ವೈನತೇಯ. ವಿಳಂಬಿಸದೆ ಆತ ದೇವಲೋಕದ ಕಡೆ ಹಾರಿದ. ಗರುಡನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಿಡಿದ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಮೂರು ಲೋಕವೇ ಗಡ ಗಡ ನಡುಗಿತು. ಆತ ಹೊರಚಿಲ್ಲಿದ ಉಸಿರಿಗೆ ಗಿಡ ಮರಗಳು ಸುಟ್ಟು ಕರಕಲಾದವು. ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬೆದರಿ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡತೊಡಗಿದವು. ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಭೋರ್ಗರಿದವು. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ನಡುಗಿದರು. ರಭಸದಿಂದ ಹಾರುತ್ತಾ ಅಮರಾವತಿಯ ಸುಧರ್ಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತ ಗರುಡ. ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ. ತನ್ನ ಒಡೆಯನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡ ಗರುಡ.

ಗರುಡನ ಆಗಮನದಿಂದ ಸಭೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಸ್ವಬ್ಧವಾಯಿತು. ನಾರದ ತಂಬುರರು ತಮ್ಮ ಗಾನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮೇನಕೆ, ತಿಲೋತ್ತಮೆ, ಊರ್ವಶಿ ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರು ನಾಚ್ಚಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.